

Warszawa, dnia 9 stycznia 2015 r.

Poz. 41

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 19 grudnia 2014 r.

w sprawie mocy obowiązującej Traktatu o handlu bronią, sporządzonego w Nowym Jorku dnia 2 kwietnia 2013 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o ratyfikacji Traktatu o handlu bronią, sporządzonego w Nowym Jorku dnia 2 kwietnia 2013 r. (Dz. U. poz. 1467) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej dnia 15 grudnia 2014 r. ratyfikował wyżej wymieniony traktat.

Zgodnie z art. 22 ust. 1 traktatu wchodzi on w życie dnia 24 grudnia 2014 r. w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej oraz państw-stron, którymi są:

Republika Albanii

Antigua i Barbuda

Republika Argentyńska

Związek Australijski

Republika Austrii

Wspólnota Bahamów

Królestwo Belgii¹⁾

Bośnia i Hercegowina

Republika Bułgarii

Burkina Faso

Republika Chorwacji

Czarnogóra

Republika Czeska

Królestwo Danii²⁾

Republika Dominikańska

Republika Estońska

Republika Finlandii

Republika Francuska

---

¹⁾ Podpisanie traktatu dotyczy także Regionu Walońskiego, Regionu Flamandzkiego i Regionu Stołecznego Brukseli.

²⁾ Traktat nie ma zastosowania do Wysp Owczych i Grenlandii.

Grenada
Kooperacyjna Republika Gujany
Republika Gwinei
Królestwo Hiszpanii
Irlandia
Republika Islandii
Jamajka
Japonia
Republika Kostaryki
Wielkie Księstwo Luksemburga
Republika Łotewska
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii
Republika Mali
Republika Malty
Meksykańskie Stany Zjednoczone
Republika Federalna Niemiec
Federalna Republika Nigerii
Królestwo Norwegii
Nowa Zelandia³⁾
Republika Panamy
Republika Portugalska
Rumunia
Federacja Saint Kitts i Nevis
Saint Lucia
Saint Vincent i Grenadyny
Republika Salwadoru
Niezależne Państwo Samoa
Republika Senegalu
Republika Serbii
Republika Sierra Leone
Republika Słowacka
Republika Słowenii
Królestwo Szwecji
Republika Trynidadu i Tobago

---

³⁾ Traktat nie ma zastosowania wobec Tokelau.

Wschodnia Republika Urugwaju

Węgry

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Republika Włoska

Zgodnie z art. 23 traktatu jest on tymczasowo stosowany przez następujące państwa-strony od podanego niżej dnia określonego dla każdego państwa-strony:

Antigua i Barbuda	12 sierpnia 2013 r.
Republika Austrii	3 czerwca 2014 r.
Wspólnota Bahamów	25 września 2014 r.
Bośnia i Hercegowina	25 września 2014 r.
Królestwo Danii	2 kwietnia 2014 r.
Republika Estońska	2 kwietnia 2014 r.
Republika Finlandii	2 kwietnia 2014 r.
Królestwo Hiszpanii	3 czerwca 2013 r.
Republika Islandii	2 lipca 2013 r.
Republika Kostaryki	25 września 2013 r.
Republika Łotewska	2 kwietnia 2014 r.
Meksykańskie Stany Zjednoczone	25 września 2013 r.
Republika Federalna Niemiec	2 kwietnia 2014 r.
Królestwo Norwegii	12 lutego 2014 r.
Nowa Zelandia	2 września 2014 r.
Federacja Saint Kitts i Nevis	3 czerwca 2014 r.
Republika Serbii	12 sierpnia 2013 r.
Republika Słowacka	2 kwietnia 2014 r.
Królestwo Szwecji	16 czerwca 2014 r.
Republika Trynidadu i Tobago	25 września 2013 r.
Węgry	2 kwietnia 2014 r.
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	2 kwietnia 2014 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że składając dokument ratyfikacyjny, Nowa Zelandia złożyła następujące oświadczenie:

„Rząd Nowej Zelandii deklaruje, że w jego rozumieniu odniesienie do „amunicji” w art. 3 Traktatu oznacza „amunicję w szerokim znaczeniu” i zgodnie z zakresem Traktatu obejmuje ona amunicję wystrzeliwaną, odpalaną lub przenoszoną przez broń konwencjonalną, o której mowa w art. 2 ust. 1;

I deklaruje, że w jego rozumieniu odniesienie w art. 6 ust. 3 dotyczące „poważnych naruszeń Konwencji Genewskich z 1949 roku, ataków wymierzonych w obiekty cywilne lub ludność cywilną objęte ochroną, jak również do popełniania innych zbrodni wojennych zdefiniowanych w umowach międzynarodowych, których jest ono Stroną” obejmuje czyny popełnione w międzynarodowych i niemiędzynarodowych konfliktach zbrojnych i uwzględnia poważne naruszenia wspólnego art. 3 Konwencji Genewskich z 1949 r., jak również – w odniesieniu do państw-stron stosownych umów – zbrodnie wojenne określone w IV Konwencji Haskiej z 1907 r. i jej regulacjach, Protokołach dodatkowych z 1977 r. do Konwencji Genewskich i Rzymskim Statucie Międzynarodowego Trybunału Karnego;

I deklaruje, że w jego rozumieniu termin „dominujące ryzyko” w art. 7 ust. 3 zakłada obowiązek odmowy wyrażenia zgody na jakikolwiek wywóz, jeżeli zostało ustalone znaczące ryzyko jakichkolwiek negatywnych konsekwencji określonych w art. 7 ust. 1;

I deklaruje, że w jego rozumieniu w przypadku transakcji niepieniężnych, takich jak darowizna, pożyczka lub dzierżawa, odnoszących się do transferów broni lub elementów wchodzących w zakres Traktatu, takie transakcje będą objęte Traktatem;

I deklaruje, że w jego rozumieniu Traktat nie nakłada jakichkolwiek innych ograniczeń w międzynarodowym przemieszczaniu broni strzeleckiej w zakresie zgodnej z prawem działalności rekreacyjnej i sportowej, w przypadku gdy nie ma przeniesienia własności tej broni;

I deklaruje, że w jego rozumieniu wszystkie zobowiązania w Traktacie dotyczące tranzytu lub przeladunku broni lub elementów objętych zakresem Traktatu powinny być interpretowane w świetle art. 9.”

“The Government of New Zealand declares that it considers that the reference to “ammunitions/munitions” in Article 3 of the Treaty means “ammunition and munitions” and that accordingly the scope of the Treaty includes both ammunition and munitions fired, launched or delivered by the conventional arms covered under Article 2(1);

And declares that it considers the reference to “grave breaches of the Geneva Conventions of 1949, attacks directed against civilian objects or civilians protected as such, or other war crimes as defined by international agreements to which it is a Party” in Article 6(3), encompasses acts committed in international and in non-international armed conflict, and includes serious violations of Common Article 3 to the Geneva Conventions of 1949 as well as, for States Parties to the relevant agreements, war crimes as described in the Hague Convention IV of 1907 and its Regulations, the Additional Protocols of 1977 to the Geneva Conventions and the Rome Statute of the International Criminal Court;

And declares that it considers the effect of the term “overriding risk” in Article 7(3) is to require that it decline to authorize any export where it is determined that there is a substantial risk of any of the negative consequences in Article 7(1);

And declares that it considers that where a non-monetary transaction, such as a gift, loan or lease, involves the transfer of arms or items within the scope of the Treaty, such transaction will be covered by the Treaty;

And declares that it considers that the Treaty does not place any further restrictions on the international movement of small arms for legitimate recreational and sporting activities where there is no change in ownership of these arms;

And declares that it considers that all obligations in the Treaty relating to transit and transshipment of arms or items within the scope of the Treaty must be read in the light of Article 9.”.

Minister Spraw Zagranicznych: *G. Schetyna*